

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΠΗΠΟΚΡΑΤΗ, αρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χρονιάτικη: Γιά τὴν Ἑλλάδα καὶ γιά τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 ¹/₂.—Γιά τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμηνες συντρομὲς (3 δρ τὴν τριμηνία).—Κανέναν δὲ γράφεται συντρομῆς ἂ δὲ στέλνει μπροστὰ τὴ συντρομὴ του.

20 λεπτά τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περασμένα φύλλα πού λιοῦνται σὸ γρᾶφεῖο μᾶς στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἑφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ ΦΘΕΓΓΕΤΑΙ—ΟΧΤΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
—Η «ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ».—ΔΕ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ—
ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΚΕΨΗ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕ—ἄκουσον! ἄκουσον! — ἔμεῖς «οἱ χυδαῖσταί», τὸ Μιστριώτῃ καὶ τὸν ἐλέμε σοσιαλιστῇ, ταρξία καὶ σπερμολόγο. Μὰ τί νὰ θέτε! Καλύτερα νὰν νάπολάψετε ὅλ' αὐτὰ σὸ γράμμα του πού δημοσιεύτηκε τὴν Τετράδῃ σ' ὅλες τὶς Μιστριωτόπληχτες ἑφημερίδες τῆς Ἀθήνας.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Οἱ χυδαῖσταί ἐπεμψαν εἰς Αἴγυπτον, εἰς Εὐρώπῃ καὶ εἰς Ἀμερικὴν τηλεγραφήματα δι' ὧν ὀνομάζομαι σοσιαλιστῇ, ταρξίας καὶ σπερμολόγος, ὥς μὴ δυνηθεῖς νὰ ἀποδείξω ὅσα εἶπον. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀφοῦ ἀπέτυχον ἐν τῇ ἀποπειρᾷ τῆς ἐξαπατήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πειρῶνται νῦν, ὅπως δηλητηριάσωσι τὴν δημοσίαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου γνώμην. Τύχῃ ὁμως ἀγαθῇ δὲν ἐλλείπουσιν ἀνεξάρτητοι ἄνθρωποι, οἵτινες διαψεύδουσιν τὰς ἀνυποστάτους εἰδήσεις. Ἐπειδὴ ὁμως τὸ ζήτημα εἶνε ἐθνικώτατον, ἐπιβάλλεται καὶ ἐμοὶ τὸ καθήκον νὰ μὴ σιωπήσω. Καὶ δὴ δὲν μετέχω τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἀφοῦ οἱ σοσιαλισταὶ καταδιώκονσί με, δὲν εἶμαι ταρξίας, ἀφοῦ ἐννόμως ἀμύνομαι ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης, ἣν ἡ Πατρίς μου ὥρισεν ὡς ἐπίσημον τοῦ Κράτους γλώσσαν. Πέποιθα δ' ὅτι σφάεστατα ἀπέδειξα τοὺς λόγους μου ἐν τῇ ἐπιτροπείᾳ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς. Ἄν δ' αἱ καταθέσεις μου ἀναγνωσθῶσιν ἢ δημοσιευθῶσιν, ἔσται κατὰδῆλος ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων μου. Εἰ δὲ περιερχόμεν ἐἴς τὴν ἀνάγκην, καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἡδυνάμην νὰ ἐκτελέσω καθήκον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν μεγίστων τῆς Φυλῆς συμφερόντων.

Ἀθήνησι τῇ 5 Ἀπριλίου 1911

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Γ. ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ

*

ΚΑΙ ταῦτα μὲν ὁ ὀκνηρὸς σπερμολόγος φθέγγεται. Ἐ-

μεῖς ὁμως ἔχομε δικαίωμα, ἀφίνοντας ὅλα τὰλλα κατὰ μέρος, νὰν τοῦ ποῦμε. Σοσιαλιστῆς ξέρουμε πὺς εἶναι κείνος πού ἐργάζεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀφεντιά του ἀρνιέται πὺς εἶναι σοσιαλιστῆς, ἄρα ἡ ἀφεντιά του ὁμολογεῖ πὺς δὲν ἐργάζεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ καὶ ἄρα (γιὰ δευτέρῃ φορᾷ) ἡ ἀφεντιά του ἐξαπατᾷ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, πού δὲ χρειάζετο νὰ νὰ μᾶς τὸ μολογήσει καὶ ὁ ἱδιος, ἀφοῦ ὅλοι πᾶν τὸ ξέρουμε.

*

Εἴταν ὁμως ἀνάγκη νὰ μιλήσει ὁ Μιστριώτης, ὅχι μόνο γιὰ νὰ μὴν ξεχαστεῖ, ὁ ἀξέχαστος, μὰ γιὰτὶ μιλήσει καὶ ὁ Πατριάρχης, μὲ τὴν «Μίαν ἐγκύκλιον τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας διὰ τὴν γλώσσαν» ποὶ δημοσιεύτηκε στὶς Ἀθηναῖνες ἑφημερίδες τὴν ἴδια μέρα πού δημοσιεύτηκε καὶ τὸ Μιστριώτικο γράμμα.

Ὁ Πατριάρχης ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος κατὰ τοῦ τοιοῦτον ἐπικινδύνου μολίσματος, τοσοῦτον μάλλον ὅσον οἱ τὴν τοῦ μαλλιαρισμοῦ καὶ τοῦ χυδαῖσμοῦ κηρύττοντες ἀνόητον διδασχὴν ἤρξαντο ἀπὸ τινος μετερχόμενου πολιτεῖαν καὶ μεθόδους τοῦτ' αὐτὸ προπαγανδικᾶς, ἐπιδιώκοντες τοιοῦτοτρόπως τὴν παραπλάνησιν τῶν ἀπλουστέρων καὶ τὴν διάδοσιν οὕτω τῆς ἀπαράδεκτου ἄλλως ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καινοφανίας αὐτῶν.

Καὶ τελιώνει ὁ Παναγιώτατος συσταίνοντάς τους νὰ λάβουν «τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ οἰασδήποτε τυχόν μαλλιαρικῆς καὶ χυδαῖστικῆς ἐπιρροῆς, προσέχοντες ἰδίᾳ ὅπως ἡ ἐν ταῖς σχολαῖς διδασκαλία παρέχεται ἐν ὅλῃ τῇ διανοῇ καθαρύτητι εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν ἀπὸ προσώπων ἀξίων τῆς κλήσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν.»

Μ' ἄλλα λόγια, γιὰ νὰν τὰ ποῦμε καὶ λίγο χυδαῖστικά, νὰ διώχνηται κάθε δημοτικιστῆς, ἢ γενικώτερα, κάθε μυαλωμένος δάσκαλος ἀπὸ τὰ σκολεῖα τῆς Τουρκίας καὶ νὰ μένουνε μόνο ὅσοι ἴσαμε σήμερα προκώψανε «τὶς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν» καὶ μεταμορφώσανε τὰ κεφάλια τους σὲ νεροκολοκύθες.

*

ΜΙΛΑΕΙ καὶ γιὰ τὴ μετάφραση τοῦ Βαγγέλιου ἡ «Μία ἐγκύκλιος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας» καὶ τὴ χαρακτηρίζει «βέβηλον καὶ ἀπόβλητον μετάφρασιν, ἣν ἦδη ἡ Ἐκκλησία πρὸ καιροῦ ρητῶς κατέκρινε καὶ ἀπεκήρυξε» — φυσικά, χωρὶς νὰν τὴ διαβάσει. Γιατὶ ἂν τὴ διάβαζε ὅχι μόνο βέβηλη δὲ θὰ τὴν εὗρισκε, μὰ θάναγκαζόταν νὰ τὴν ἀναγνωρίσει γιὰ σημαντικὸν γλωσσικὸν μνημεῖον, ὅπως καὶ εἶναι.

Μὰ τί διαβάζουν καὶ τί διαβάσανε ποτὲ ὅσοι πολεμοῦνε τὴ ζωντανὴν γλώσσα!

*

Ο ΒΙΕΝΕΖΟΣ καθηγητῆς κ. Ραῖς σὸ λόγον ποιήγαλε στὴν Πανεπιστημιακὴν γιορτὴν, ἀπαντώντας στὸν καθηγητὴ κ. Λάμπρο, μίλησε καὶ γιὰ «Δεύτερη σκέψη» πού πρέπει νὰ χαρακτηρίζεῖ κάθε φοιτητὴ καὶ φυσικά καὶ τοὺς φοιτητῆς τῆς Ἀθήνας.

Ἄν οἱ Βιενέζοι φοιτητῆς ἐρχόντουσαν ἐδῶ μιά δυὸ βδομάδες νωρίτερα θὰ καμαρώναν πὺς οἱ Ἕλληνες συνάδερφοί τους νιώθουν αὐτὴ «τὴ λευτεριά» καὶ ὁ κ. Ραῖς